

Бивши потпредседник владе Војислава Коштунице и некадашњи председник Г17 Плус Мирољуб Лабус у интервјуу за Пресс оцењује да је економска политика Владе Србије катастрофална и упозорава да „деца која продају 'Телеком' нису дорасла том проблему”.

Лабус настојања државе да прода националног оператора описује са сарказмом и каже да са тим пројектом постоје озбиљни проблеми.

Да ли треба продати „Телеком” и на шта усмерити добијени новац?

- Мислим да деца која то раде нису дорасла проблему, а да одрасли нису схватили да одлуке инвеститора зависе од финансијских, а не политичких фактора. До новца, ако уопште и дође, далек је пут. Бојим се да цео овај поступак може да поремети наше односе са Европском унијом.

Шта још замерате Влади?

- Влада је неодговорно удружење министара. Мој највећи приговор не односи се на политику Владе него на чињеницу да ми праву владу у ствари и немамо. За нови инвестициони циклус нужно је, прво, да имамо Владу, па онда све остало.

Да ли бисте прихватили да постанете министар или економски саветник у Влади?

- Не видим себе у таквим улогама.

Да ли ваше присуство на седници Главног одбора ЛДП-а носи неку поруку, и какву?

- И ја сам, као и многи други, незадовољан што су напуштени идеали 5. октобра. Време петооктобарских револуционара је, наравно, прошло, али идеали остају живи и вреди у свакој прилици да се подсетимо на њих.

Којом бисте онда оценом, од један до пет, оценили досадашње економске потезе Владе Србије?

- Два плус.

А рад Народне банке Србије?

- Два минус.

Ако продаја „Телекома“ не иде у жељеном правцу, да ли ЕПС треба да остане у државном власништву?

- ЕПС је монополско предузеће за производњу струје, али и социјално-партијска установа. Приватизација није чаробни штапић за решавање ових проблема, међутим без корекције цена и отварања ЕПС-а за стране инвестиције не видим да постоји било какво решење.

Шта је највећа шанса српске привреде, а шта њен највећи недостатак?

- Локација је наша највећа компаративна предност. Ту шансу још нисмо искористили. Дезиндустријализација је највећи структурни недостатак. Ми једноставно немамо довољно робе за извоз.

Какво је ваше тумачење сукоба око акциза на домаће и увозно гориво?

- Економским речником - ако се већ укида монопол, нека се бар задржи дискриминација цена. Политичка порука је, међутим, још лошија. Показало се да без интервенције ЕУ нисмо способни ништа стратешки добро да урадимо.

Познато је да сте били заговорник увођења евра као званичне монете. Шта би то донело?

- И сада тврдим да је то једино решење да се напусти двовалутни систем. То потврђује и Влада, која ће ове године да се задужује у еврима, а не у динарима. Међутим, са формалним увођењем евра морали бисмо да поставимо тешка питања, попут оних како функционише тржиште рада и зашто је држава скупа и неефикасна. Одговори на та питања се стално одлажу и замагљују инфлацијом и депресирањем курса.

Својевремено сте често истицали да су за привреду најбитније ценовна и валутна стабилност. Сада су оне поремећене. Које све ризике то носи са собом?

- Наша привреда зависи од опоравка еврозоне и од прилива капитала. Не би било добро да нестабилан курс умањи наше шансе. На другој страни, у земљи се повећава кредитни ризик, а он се пребацује на валутни и каматни ризик. Нестабилан курс ове године угрозио би све - прилив капитала, трговину са Европом и банкарски систем у земљи.

Како коментаришете субвенције за стране улагаче?

- Нису проблем подстицаји за стране инвестиције. Када нема довољно страних

инвестиција, то у принципу није лоша политика. Проблеми су нетранспарентност таквог поступка и недостатак одговорности за оно што је урађено.

Већина економиста се слаже да ће 2011. бити тешка. Шта ће бити најтежи економски проблем?

- Тачно је да ће бити тешка, ако не искористимо шансу коју имамо. Према ММФ-у и информацијама из нашег пословног окружења, тренутно се формира нови инвестициони циклус за земље у транзицији. Да ли ћемо да учествујемо у њему, зависи од нас. Ако будемо имали нестабилно тржиште и неодлучну владу, ову шансу ћемо пропустити.

Дугогодишни сте професор на Правном факултету. Примећујете ли неку разлику код студената пре, рецимо, десет или 15 година и сада?

- Мање знања, али много више вештина. Ово је време интернета и маркетинга. Био бих неправедан ако не бих рекао да увек постоји сјајних пет одсто генерације.

(Прес)